

Biskoppens NYHEDSBREV

MARTS 2018

Henrik Wigh-Poulsen
biskop over Aarhus Stift

Kære menighed, menighedsråd og præster!

Om stift, stiftsanalyser og folkekirkenes indretning

Kirkeministeriet har i det forgangne år fået foretaget en analyse af måden, vi arbejder og indretter os på i landets stifter. Det lyder måske lidt kedeligt. Men det er det ikke. Hverken for os i stiftet eller jer ude i menighederne. For det handler om, hvordan vi i stifterne bedst kan være der for jer og hjælpe jer ude i sognene. Ja, og så handler det også om, hvordan folkekirken bedst kan indrettes, sådan at vi alle sammen gør vores arbejde bedst muligt.

Jeg tænker, at der er mange af jer, der på jeres arbejdspladser har været udsat for noget lignende. Jeg tænker, der er mange af jer, der har erfaringer med besøg af konsulenter, der skulle se på, om I rundt omkring på arbejdspladserne gør jeres arbejde på den mest effektive, hensigtsmæssige og økonomiske måde. For at vi gør vores arbejde på den mest effektive, hensigtsmæssige og økonomiske måde, kan vi alle da kun være interesserede i – både på den ene og den anden måde.

Men vi ved også, at den slags analyser kan skabe frustrationer, når der laves om på vores arbejdsgange og rutiner, og de måder vi har indrettet os på. Kunne vi da ikke bare få lov til at passe vores arbejde, har mange sukket, på sygehuse, uddannelsesinstitutioner, plejehjem eller skoler, når deres arbejdsplads blev endevendt, og forslagene til ændringer og fornyelser pludselig stod i kø.

Vi har en lidt særegen måde at indrette os på i folkekirken. Det ved I nok. Vi er jo ikke en organisation, hvor magten kommer fra oven. Tværtimod bygger vi hele tiden fra neden, hvor menigheden ønsker at få evangeliet forkyndt, hvor menighedsrådene vælges på demokratisk vis, kalder præster og holder kirke. Provsten og biskoppen vælges jo også af jer. Og som provstier og stifter er det vores opgave, at bistå jer i jeres daglige arbejde med at gøre ordet hørt. Vi skal oppefra få tingene til at blomstre nedefra.

Sådan en magt fra neden er på en gang noget ret enestående og – for mange af os at se – meget værdifuldt. Men det kan også være noget værre bøvl. Især fordi det kan blive noget rodet og uoverskueligt engang imellem. Og fordi der ikke er en eller anden øverste chef eller central bestyrelse, der kan slå i skrivebordet og sætte sin vilje igennem.

**NÆSTE
NYHEDSBREV
KOMMER
APRIL 2018**

Folkekirken er med andre ord meget lidt strømlinet og derfor heller ikke så effektiv og rationelt indrettet, som mange konsulenter måske gerne så det. Nogle har ligefrem kaldt den et "velordnet anarki". Det er derfor, vi på godt og ondt holder så mange møder i folkekirken. Vi ordner i høj grad tingene lokalt.

Men vi har lært at leve med det. Og det har I også, så vidt vi kan se ud fra de rundspørger, der har været udsendt, hvor I giver os i Aarhus Stift ret gode karakterer. Og tak for det! Men det er også, fordi vi kæmper hårdt og indædt for at være både nærværende og lokale. Det er jo folkekirkens absolutte styrke, at vi i sogn, provsti og stift er netop nærværende og lokale og ikke bare ligeså godt kunne være samlet et sted og betjene jer med et nationalt call-center, når I ringer med spørgsmål og problemer, der skal løses.

Det er så de to ender, vi skal have til at nå sammen nu. Ønsket om en endnu bedre, effektiv, hensigtsmæssig og økonomisk sagsgang på den ene side. Og på den anden en fastholdelse af at vi er der for jer i Aarhus Stift, at I kender os og er trygge ved os. Med andre ord: at vi ved, hvor I bor, og I ved, hvor vi bor. På den gode måde, altså!

Jeg er nu sikker på, at det nok skal lykkes. Det er fint at blive udfordret en gang imellem, så man ikke bare gror fast i sine gamle rutiner og vaner. Det er nyttigt at se godt og grundigt efter om der er nogle andre måder at gøre tingene på, der gør os i stand til at gøre, det vi gør endnu bedre.

For mig at se er noget af det vigtigste, at vi i Kirkeministerium, stift og provsti kan enes om at fordele opgaverne imellem os på den bedst mulige, effektive, hensigtsmæssige og økonomiske måde, sådan at I ikke skal sidde ude i sognene og blive rundforvirrede over, hvem der nu bestemmer hvad hvornår.

Sammen med Landsforeningen, som jo også tilbyder jer hjælp og bistand i forskellige sammenhænge, skal vi finde ud af at fordele rollerne, så det forhåbentlig bliver til hjælp og til fordel for jer. Jeg forestiller mig, at der skal holdes en del møder, inden det falder på plads. Det er jo som sagt måden, vi plejer at gribe det an i folkekirken, hvor der ikke er en bestyrelse, der kan sætte det hele på plads en gang for alle.

Selvom mange og lange møder aldrig nogensinde bliver min yndlingsbeskæftigelse, så synes jeg nu, at alternativet vil være værre.

Og nu ser vi frem til forår, solsortefløjt og at hænge vinterfrakken væk.

**NÆSTE
NYHEDSBREV
KOMMER
APRIL 2018**